

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVIII. Aliae insidiae adversus eund. Athanasium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Verfabatur autem in comitatu eximii A
Alexandri, etate juvenis ipse quidem,
sed Princeps ordinis Diaconorum.
Hanc igitur ejus in tuenda veritate a-
lacrinitatem cum experti essent ii, qui
unigenito Deo bellum inferre decre-
verant; simul atque cum Alexandrinæ
Ecclesie gubernaculis admotum esse
didicerunt; ejus prefatum everfio-
nem esse potentie sue judicarunt. Hac
de causa tale quidpiam machinantur.
Cum Meletius is quem synodus Nice-
na abdicaverat, motus ac turbas in
Thebaide & per Egyptum in vicinam
excitare non desisteret, illi conductis
quibusdam ex illius factione, ut suspi-
cione careret accusatio, persuadent
eis ut ad Imperatorem contendant,
crimenque confingant, Athanasium
Egypto vestigal imponere; & aurum
inde collectum, cuidam viro Imperium
invadere meditati subministrare.
Hac ratione cum Imperatorem dece-
pissent, effecerunt, ut Athanasius Con-
stantinopolim accerferetur. Qui cum
venisset, criminum falsitatem coar-
guit; & Ecclesiam sibi à Deo commis-
sam recepit. Id declarat Imperatoris
Epistola, quam scripsit ad Ecclesiam
Alexandrinorum, cujus extremam
partem hic adscribam.

CAP. XXVII.

Epistola Imp. Constantini ad Alexandrinos.

NIHIL potuerunt improbi adver-
sus Episcopum vestrum, mihi cre-
dite fratres. Nihil aliud studuerunt,
quam ut postquam tempus nostrum
contriverint, nullum in hac vita ha-
beant penitentiae locum. Subvenite
igitur vobismetipsis quæso: & amo-
rem vestrum diligite: eos vero qui ve-
stre concordie gratiam dissolvere cu-
piunt, totis viribus persequimini. Et
mentis oculis ad Deum erectis, vos-
metiplos diligite. Ego enim Episco-
pum vestrum Athanasium libenter ex-
cepi. Atque ita allocutus sum, ut qui
persuatum haberem, illum esse homi-
nem Dei.

CAP. XXVIII.

Alia infida adversus eundem Athanasium.

VERUM nescit quidem impios il-
los puduit. Sed aliam denuo fa-
bulam composuerunt, cujusmodi nul-
lus unquam tragicorum aut comico-
rum Poetarum commentus est. Accu-

ἐγένετο κ' πολέμου. σπεινὴν ἡ ἀλεξάνδρου πῶ
πάνυ, νέος μὲν ὢν τὴν ἡλικίαν, τὴν χροεὶ ἡ τῶν
διακόνων ἡγεμῶν. ταύτῃ αὐτὴν τῶν
τῆς ἀληθείας προθυμίαν τῆ πείρα μεμαδι-
κότες οἱ τῶ μονοθῆι θεῷ πολεμῶν ἐγνωκό-
τες, καὶ γνώτες τῆς ἀλεξανδρείαν ἐκκλη-
σίας ἐχειρῶ ἐν τῷ οὐρανοῦ, καὶ ἀλυσιν
τῆς (Φεβρίας δυνάμει ἐπέλαβον τὴν ἐνεί-
κη ἡγεμονίαν. τέτε ἡ ἐνεκα τοιούτου τῆ μη-
χανῶν). ἐπεὶ μελέτη ἐπέειπεν ὅν ἡ ἐν νι-
καία σύνοδος ἀπεκήρυξεν, ἐπέμπερ κληρῶν
καὶ ταροῦτων τὴν τε θηβαίδα, καὶ τὴν ταύ-
τη πελάζουσαν αἰγυπτον, τῶν τέτε εἰσασι-
τῶν τινος μισθώσαμενοι, ἢ ἡ ἀνύποπτον τῆς
καθηγορίας τὸ (χῆμα, πείθεισιν ὡς βασι-
λέα δραμῶν, καὶ συνοφανίαν ὑφάναι, ὡς
ἀθανάσιος τελωνεῖ μὲν τὴν αἰγυπτον. τὸ ἡ
συναθροίζομενον χροσιον, ἀνδρεί τῶν τυραν-
νίδα καὶ σακιδιά (ὡν) χορηγεῖ. ἡ τὰς βασι-
λέως δεξαπάθησιν ἀκοας, εἰς τὴν κωνσταν-
τινέπολιν τὸν ἀθανάσιον ἡγαθον. ὃ ἡ ἀφαι-
μενος, διήλεγξε τῶν καθηγορημάτων τὸ ψευ-
δος, καὶ τὴν θεῶν ἐχειρῶ εἰσαν ἀπέλαβον
ἐκκλησίαν. δηλοῖ ἡ ταῦτα ἡ ἀ βασιλέως
ὡς τὴν ἀλεξανδρείαν ἐγραψεν ἐκκλησίαν,
ὡν τὸ τελθλαιον μέρος ἐν τῆσὼ τῆ συγγραφή.

Κεφ. κζ.

Ἐπιστολὴ τῆ βασιλείας κωνσταντίνου πρὸς ἀλεξανδρίαν.

ΟΥδ' ἐν ἰσχυρῶν οἱ ποιοῦντες ἡ
ἐπιτοκίαι, ἐμοὶ πισθῶσατε ἀδελφοί. ἔδ' ἐν
ἔτερον ἑσῶν δ' ἀκασι, ἢ ἡ καὶ ἀείδαντες τὰς
ἡμῶν ἐρεχθόνες, μηδεμίαν χῶραν ἐν τῆ ζωῆ
ταύτῃ μετ' ἐμελείας ἔχουσι. ἡ περὶ ἡσῶν
τοῦν ὑμῶν ἀνύοις ὡς ἀκαλῶ, τὸ φίλτρον τὸ
ὑμέτερον ἀγαπήσατε, ἡ πανίσι τῶν δ' ἰώξατε
ἐδ' τὴν τῆς ὑμείρας ὁμοιότης χάριν ἀφανί-
ζον ἡ πῶν ἐν τῆ. ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἀπιδόντες,
ὑμῶν ἀνύοις ἀγαπήσατε. ἐγὼ ἡ τὸν ὑμέτε-
ρον ἡ πῶν ἀθανάσιον ἀσμένως ὡς ὡση-
κάμω. ἔτω τῆ ὡς ὡς ἐγγεγάμω, ὡς ἀν-
δρωπον ἀνύοις ἐναυθεῶ ὡς ἐπεισμάτω.

Κεφ. κη.

Ἄλλη καὶ ἀθανάσιος ἐπιστολὴ ἐπιτοκίαι.

Αλλ' ἔδ' ἔτας οἱ δυνατέεις ἐνελεῖπη-
σαν. ἀλλ' ἔτερον δεξόφηναν δ' ἡμα, ὡ
ὡς ὡμοιον ἔδ' εἰς τῶν παλαι γεγηρημένων
τσαγαδοποιῶν ἡ κωμωδοποιῶν διέπλασε

πρόποτε καθήγορες ἄλλοι ἐκ τῆ αὐτῆς συμ-
μοχίας μισθώσαμενοι, πρὸς ἀγαστιὰ βα-
σιλεῖα θεοῦ ἀνοσιουργίας ἀρρήτες τέλομη-
κέναι πολλὰς τὸν τῆ δόξης ἀθλητὴν. ἠγάτο ὁ
τέτων δὲ ἐξείας τε καὶ θεογόνου καὶ θεόδωρου
ὁ σέβαστος ἠγάκλιαν ἠνδρὴν τὴν πέρηντον ὀνο-
μάζουσιν ὅσα ἀνεκὰ ταῦτα εἶναι λέγοντες, ἔ-
ξ ἀκοαῖς φορητὰ. πείθει δὲ ἐν τῷ βασιλείᾳ,
συνόδου ἐν καισαρείᾳ τῶν παλαιστίνης ἀθροῖσαι,
ἐνθα δὲ πλείους ἦσαν ἄδυσμυρῆς, καὶ κείσε
κρηθῆναι κελύσαι τὸν ἀθανάσιον. πείθει
ὡς ἱερῶσιν ὁ βασιλεὺς, πανάπασιν ἠγνώσ-
τὰ τυρῶσιν, ἔτο γνέσθω πρὸς ἐταξεν.
ἀλλ' ὁ θεὸς ἀθανάσιος, τὴν τῆ δικαζόντων
δυσμυρῆσαν ἐπισάμενος, ἔχ' ἠκεν εἰς τοσυνέ-
δριον. ὡς ἔδεν δὲ πλείους πρὸς ἄσιν εἰς συ-
κοφανίαν λαβούσας ἄτον καὶ τὴ ἀληθείας ἀ-
ναδέξασθαι πόλεμον. πρὸς ταῖς ἄλλαις πα-
ρανομίαις, τυραννίδος αὐτοῦ, ἱρασύτητος
ἐπὶ βασιλείᾳ ἐγράψαντο καὶ ἐπάμπαντ
ἐλπίδ' ἐβλάδυσαν. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημέ-
νων θυμωθεὶς ὁ πρῶτος βασιλεὺς, ἐπέσθ-
λεν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὑποφάνων, ἔκαλαλαβῆν
τὴν τυρῶν παρεγνῶν. ἐκείσε γὰρ πρὸς ἐταξεν
ἀθροῖσαι τὴν σύνοδον, ὑποπλάσας, ὡς οἰ-
μαι, τὸν ἀθανάσιον ὑποφάσθαι τὴν καισαρέων,
διὰ τὸν ἐκείσε ἠγόμενον. ἐγράψεν ὁ καὶ τῆ
συνόδου, ἄπ' ἐχρῆν ἐπισείλαι τὸν δὲ σέβασ-
τος μὲν ἔσι ταῦτα.

A factores enim ex eadem illa factione ite-
rum conductos, ad Imperatorem ad-
ducunt, insignem illum virtutis athle-
tam multa infanda patrasse vociferan-
tes. Eorum duces erant Eusebius ac
Theognius, & Theodorus Perinthius:
est autem Perinthus civitas quæ nunc
Heraclea vocatur: affirmantes ea esse
intolerabilia, ac ne simplici quidem au-
ditu ferenda. Perfluadent igitur Princi-
pi, ut Cæsareæ in Palaestina synodum
cogat, ubi plures erant infensi Athana-
sio; ibique causam illius jubeat judicari.
Imperator vero fidem illis habens ut
sacerdotibus: fraudulentam enim eorum
confilia penitus signorabat: id fieri præ-
cepit. Verum Divinus Athanasius,
cum perspectam haberet judicium ma-
levolentiam, ad Concilium non venit.
Hinc validiorem anam calumniandi
arripientes ii qui veritati bellum indi-
xerant, præter alia crimina, tyrannidis
etiam & contumaciæ coram Imperato-
re eum insimulant. Neque verò spe sua
protus frustrati sunt. Etenim Impera-
tor, alioqui clementissimus, eorum
verbis exasperatus, scripsit ad Athana-
sium, iram suam satis ei prodens, &, ut
Tyrum pergeret, mandavit. Hic enim
synodum congregari jussit, conjectans,
ut opinor, suspectam esse Athanasio
Cæsaream ob illius urbis antistitem.
Scripsit etiam ad Synodum ea quæ par-
erat scribi ab homine eximia pietate
decorato. Epistola autem sic se habet.

Κεφ. κθ.

Ἐπιστολὴ τῷ βασιλεὺς καισαρίῳ πρὸς τὴν σύνοδον.
Κωνσταντίνου σεβαστοῦ, τῆς ἁγίας συνόδου
τῆς τῆς τυρον.

ἮΝ μὲν ἴσως ἀκόλυθον καὶ τῆ τῶν καιρῶν
ἐν καίρῳ μάλα καὶ πρῶτον, ἀσασίας συν-
εἶναι τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ πάσης λοι-
δοθείας ὅτις ἔχει ἐν τῷ ἀπηνάχθαι θερά-
ποιίας. ἐπεὶ δὲ ἔχ' ὑγῆς φιλονεικίας οἰσρω-
πίνες ἐλαυνόμενοι, ἔχ' ἄν εἴποιμι βινῆτες
ἰαυτῶν ἀναξίως, τὰ πάντα συχέειν Πιχ-
ρῶσιν, ὅτις πάσης συμφορᾶς ἐπέκθια κεχρη-
κέναι μοι δοκεῖ τέτα χαρὴν θεοῦ ὑμᾶς, ὅτι
λαβῆτε, πρὸς ἐπομαι, χεῖρας ἵνα ὑπεθέσως εἰς
ταῦτο συνδραμῆν, καὶ πληρῶσαι τὴν σύνοδον
ἐπαμῶναι τοῖς χροῖσιν ἐπιχειρίας, τὰς ἀδελ-
φῶν ἰατρῶσαι κινδυνεύοντας εἰς ὁμόνοιαν

CAP. XXIX.

Imp. Constantini epistola ad Synodum Tyri.

CONSTANTINUS Augustus, fan-
cta Synodo congregata in urbe
Tyro. Congruum plane & felicitati
temporum nostrorum consentaneum
erat, ut Ecclesia catholica experta sediti-
onis esset, & Christi famuli ab omni
nunc probro vacui essent ac liberi. Sed
quoniam nonnulli improba contentio-
nis stimulis agitati, ne dicam vitæ pro-
fessione sua indignam agentes, cuncta
turbare conantur, quod malum quavis
calamitate gravius mihi videtur: idcirco
vos sponte, ut ajunt, currentes ad-
hortor, ut absq; ulla dilatione in unum
coeuntes, synodum constituatis, & ope
vestra indigentibus subveniatis, fratri-
bus perichitantibus medicinam adhibea-
tis, dissidentia inter se membra ad con-

